

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100161
Dátum vydania rozhodnutia:	15.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9512100161.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na verejnom zasadnutí v Bratislave 15. mája 2013 v trestnej veci obžalovaného JUDr. G. T. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného JUDr. G. T. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 28. novembra 2012, sp. zn. BB-4T 48/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný JUDr. G. T. s a o d s u d z u j e podľa § 329 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. e/ a § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. s a u r č u j e skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 28. novembra 2012, sp. zn. BB-4T 48/2012, obžalovaný JUDr. G. T. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 12. marca 2012 asi o 15.20 hod. v Skalici pred budovou tamojšieho okresného súdu po vydaní trestného rozkazu Okresným súdom v Skalici v konaní tam vedenom pod sp. zn. OT 14/2012, od C. R. (ktorý bol v označenej trestnej veci obžalovaný) žiadal finančnú hotovosť 300 € za to, že mu ako prokurátor Okresnej prokuratúry v Skalici (konajúci v označenej trestnej veci) navrhol uloženie

peňažného trestu vo výmere 300 € a trest zákazu činnosti, ktoré tresty boli trestným rozkazom obžalovanému aj uložené; potom 13. marca 2012 okolo 19.00 hod v Skalici na Mallého ulici na parkovisku od C. R. sumu 300 € v hotovosti aj skutočne prevzal.

Špecializovaný trestný súd obžalovanému JUDr. G. T. za to podľa § 329 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. e/ a § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák., uložil trest odňatia slobody na dva roky, podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia a podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. tomuto uložil aj trest zákazu činnosti (výkon zamestnania, povolania alebo funkcie s rozhodovacou právomocou v orgánoch verejnej moci) na päť rokov.

Proti rozsudku špecializovaného trestného súdu obžalovaný JUDr. G. T. podal odvolanie, v ktorom namietal právne posúdenie jeho skutku ako zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ale najmä uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolateľ vyslovil názor, že od C. R. iadal úplatok až po vydaní trestného rozkazu, kedy už údajne nemal možnosť vplývať na ďalší postup v trestnom konaní; argumentoval preto, že úplatok nežiadal v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu a jeho konanie malo byť správne právne kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa či trestný čin podvodu.

Odvolateľ však hlavne namietal, že trest odňatia slobody mu bol uložený ako nepodmienečný; poukázal na veľmi negatívny dopad jeho trestnej činnosti na možnosť ďalšieho zamestnania, nepriaznivý dopad na jeho rodinu a ohrozenie vyplývajúce mu ako bývalému prokurátorovi počas výkonu trestu odňatia slobody v kriminálnom prostredí.

Obžalovaný z týchto dôvodov sa domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol v intenciách odvolania (pokiaľ ide o právne závery), resp. aby rozsudok bol korigovaný vo výrokoch o treste odňatia slobody tak, že mu bude jeho výkon podmiennečne odložený.

Generálna prokuratúra navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.; preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že je potrebné zmeniť výroky o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Najvyšší súd zistil, že obžalovaný najmä pri svojich dvoch výsluchoch v prípravnom konaní 10. apríla 2012 a 3. mája 2012 v podstate priznal spáchanie inkriminovaného skutku.

Na hlavnom pojednávaní 28. novembra 2012 došlo k pokusu o uzatvorenie dohody o vine a treste, pričom s jej uzavretím (v otázke trestu) nesúhlasil prokurátor. Obžalovaný následne vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom kladne zodpovedal na všetky otázky stanovené v § 333 ods. 3 Tr. por., a to aj vrátane akceptácie právneho posúdenia žalovaného skutku ako zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Na základe toho Špecializovaný trestný súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vykonal dokazovanie len v otázkach súvisiacich s trestom.

Špecializovaný trestný súd sa podrobne zaoberal všetkými otázkami, ktoré majú vzťah k výroku o treste, najmä s osobou obžalovaného, ale aj s ďalšími otázkami (verejný činiteľ).

Zároveň sa súd prvého stupňa zaoberal aj argumentáciou obhajoby, že konanie obžalovaného malo byť právne kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák.,

resp. ako iný delikt podľa Trestného zákona. Tieto závery obhajoby sú v rozpore so spomínaným vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorým tento prijal aj obžalobou naznačený spôsob právneho kvalifikovania jeho konania. Špecializovaný trestný súd napriek tomu argumentačne rozobral aj spomínané stanovisko obhajoby, pričom dospel k záveru, že konanie obžalovaného vykazuje znaky skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný obdobnú argumentáciu použil aj v podanom odvolaní, najmä v jeho dodatku, pričom aj odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvého stupňa v otázke právnej kvalifikácie konania obžalovaného; zároveň je potrebné pripomenúť, že obžalovaný si musel byť v plnom rozsahu vedomí následkov uvedeného vyhlásenia, keďže ide o osobu práva znalú s dlhoročnou kariérou v justícii. Je napokon potrebné vziať do úvahy aj to, že základným smerom odvolania obžalovaného bola snaha o zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a ich nahradenia trestom odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmienenečne odložený.

Odvolací súd zaoberajúc sa touto otázkou dospel napokon k záveru, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je neprimerane prísny a že je potrebné preto postupovať v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por.

Odvolací súd sa stotožňuje s hodnotením osobných pomerov obžalovaného aj s jeho závermi o závažnosti predmetného zločinu. Na druhej strane však Špecializovaný trestný súd prijal výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu skôr z hľadiska generálnej prevencie, čo iste nie je možné odmietnuť, ale zas na druhej strane treba zohľadniť aj priamy dosah rozhodnutia súdu na obžalovaného. Neboli zistené okolnosti odôvodňujúce záver, že by tento postupoval vo svojej činnosti naznačeným korupčným spôsobom, a preto jeho delikt je potrebné považovať za ojedinelé vybočenie. Obžalovaný bol výkonným prokurátorom, voči jeho činnosti neboli výhrady vážnejšieho charakteru, čo tiež svedčí o už spomínanom závere. Obžalovaný má v súčasnosti 55 rokov veku, prakticky celý doterajší profesionálny život strávil v službách prokuratúry, a preto veľmi vážnym trestom pre neho je trest zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom. Špecializovaný trestný súd zakázal obžalovanému výkon zamestnania, povolania alebo funkcie s rozhodovacou právomocou v orgánoch verejnej moci na 5 rokov, čo aj vzhľadom na jeho fyzický vek prakticky znamená ukončenie jeho právnickej profesionálnej kariéry. Je potrebné totiž zohľadniť aj to, že taktiež iné právnické povolania (advokácia, notárstvo a pod.) vychádzajú z princípu určitej nulovej tolerancie týkajúcej sa páchatel'ov trestných činov najmä takého charakteru, za aký bol obžalovaný uznaný za vinného. Z tohto vyplýva, že obžalovaný v budúcnosti bude mať značné problémy pokiaľ by chcel ďalej vykonávať právnickú činnosť, ku ktorej bol vzdelaním a praxou povolaný, pričom je treba prihliadnuť aj na jeho fyzický vek.

Z hľadiska generálnej prevencie je síce možné hovoriť o význame priameho výkonu trestu odňatia slobody, avšak pre obžalovaného ako bývalého prokurátora by tento výkon bol neprimerane obtiažny vzhľadom na pomery, ktoré sa vyskytujú počas výkonu trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd vzal do úvahy aj tento aspekt a dospel k rezultátu, že aj podmienecný odklad výkonu trestu odňatia slobody (vzhľadom na trest zákazu činnosti) bude pre obžalovaného dostatočným trestom za spáchaný zločin, ale zároveň kombinácia uložených trestov adekvátne zodpovedá aj porušeniu požiadavky čistoty a legálnosti rozhodovania orgánov verejnej moci.

Najvyšší na tomto základe podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu; keďže boli splnené podmienky stanovené v § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dva roky, keďže tento bol súdom prvého stupňa uložený legálne. Zrušenie predmetného výroku je preto len formálneho charakteru (pokiaľ ide o samotný výrok o treste), lebo podstatná zmena sa týka otázok súvisiacich s výkonom trestu.

Odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a preto výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmienenečne odložil.

Zároveň podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba na 5 rokov, ktorá zodpovedá všetkým rozhodným okolnostiam.

Najvyšší súd na margo poznamenáva, že trest zákazu činnosti uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom nebol zmenený a tento bude vykonávaný podľa príslušných predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.